

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 21-12-47650 מנטקה נ' בוגנים, עו"ד

לפני כבוד הרשמת הבכירה נעמה פרס

יעקב מנטקה ת"ז 057403123

התובע

נגד

ארז בוגנים, עו"ד, ת"ז 032027922

הנתבע

פסק דין

1 לפני תביעה בסדר דין מהיר, לתשלום סכום של 25,418 ₪, שעיקרו ביתרת חוב בסך 20,780 ₪,
2 המגיעה לתובע, לטענתו, מכוח הסכם בכתב, אשר נכרת בין הצדדים.
3
4

רקע עובדתי ודיוני וגדר המחלוקת

5 1. התובע הינו אדם פרטי, אשר עיסוקו מאז שנת 2003, בייבוא והובלת סוסים גזעיים מארצות
6 הברית לישראל. הנתבע הינו אדם פרטי, עורך דין במקצועו, אשר התקשר עם התובע בהסכם לייבוא
7 שלושה סוסים מארצות הברית לישראל, שחרורם מהמכס ומסירתם אליו.
8

9 2. בתחילת חודש אוגוסט שנת 2021, נחתם בין הצדדים הסכם בכתב, אשר נוסח על ידי הנתבע
10 (להלן, לפי העניין: "ההסכם"; "מסמך ההסכמות"). אין חולק, כי עובר לכריתת ההסכם, ניהלו
11 הצדדים משא ומתן ארוך וממושך, החל מחודש מאי 2021 ואילך, וזאת באמצעות תכתובות
12 וואטסאפ ושיחות טלפון, כאשר חלק מרכזי ומשמעותי במשא ומתן שנערך בין הצדדים לקראת
13 כריתת ההסכם, הוקדש לעלות הכספית הכוללת שעל הנתבע לשלם, בגין שירותי התובע, לרבות
14 רכיבי המע"מ.
15

16 3. אין מחלוקת בין הצדדים, כי התובע ביצע את עבודתו על פי ההסכם וכי שלושת הסוסים
17 הועברו זה מכבר לידי הנתבע. עוד אין מחלוקת בין הצדדים, כי הנתבע שילם עבור שירותי התובע,
18 לפי ההסכם, סכום של 93,130 ₪, כולל מע"מ.
19

20 4. הצדדים חלוקים, בעיקר, בכל הנוגע לגובה התמורה הכספית הכוללת, אותה היה על הנתבע
21 לשלם בגין מתן שירותי התובע, על פי ההסכם.
22

23 5. לטענת התובע, השירות ניתן בעבור עלות כספית של 114,000 ₪, כולל מע"מ. בהתחשב בכך
24 שהנתבע שילם סך של 93,130 ₪, נותר לו לשלם את היתרה בסכום של 20,870 ₪, בתוספת מע"מ
25 על סך 3,548 ₪ ובתוספת שכר טרחת עורך דין בסך 1,000 ₪ (סך הכל 25,418 ₪). הנתבע מצדו טוען,
26 כי שירותי התובע ניתנו בעבור עלות כספית של 100,000 ₪, כולל מע"מ. הנתבע מדגיש, כי שילם
27 בגין שירותי התובע לפי ההסכם סכום של 93,130 ₪, כולל מע"מ, מבלי שהתובע מסר לו חשבוניות
28 כדין.

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 21-12-47650 מנטקה נ' בוגנים, עו"ד

1 לטענת הנתבע, התובע נמנע מלתת לו, בניגוד להתחייבותו בהסכם, חשבוניות בגין רכיב מע"מ בסך
2 של עד 14,000 ₪. לפיכך, הנתבע לא הזדכה על רכיב המע"מ ולמעשה, כך הטענה, שילם לתובע ביתר
3 סכום של 7,660 ₪.

4
5 6. ביום 29.3.23 התקיימה לפני ישיבה מקדמית בתובענה. לאחר מכן, ביום 6.5.24, נערך דיון
6 הוכחות, במסגרתו נחקרו התובע והנתבע. בתום דיון ההוכחות, סיכמו באי כוח את טענותיהם בעל-
7 פה. כעת יש להכריע.

8
9 7. טרם אדרש למחלוקת העיקרית בה נפלגו הצדדים, בעניין העלות הכספית הכוללת של שירותי
10 התובע בהסכם, שומה עלי לקבל את טענתו המקדמית של הנתבע, לפיה סכום התביעה שגוי מיסודו.
11 צודק הנתבע בטעונו, כי סכום התביעה צריך לעמוד על סכום של 20,870 ₪ ולא על סכום של 25,418
12 ₪. ממה נפשך? אם התמורה החוזית בגין שירותי התובע עומדת על סכום של 114,000 ₪, כולל
13 מע"מ, כפי טענת התובע, הרי שההפרש בין הסכום של 114,000 ש"ח לבין הסכום ששולם לתובע
14 ((סך של 93,130 ₪) עולה כדי 20,870 ₪, כאשר סכום זה כולל מע"מ. אין לקבל אפוא את דרישת
15 התובע לתוספת מע"מ בסך 3,548 ₪ בגין הסך של 20,870 ₪, הכולל כבר את רכיב המע"מ, לפי טענת
16 התובע עצמו. אין גם לכלול בסכום התביעה סך של 1,000 ₪, המהווה, לטענת התובע, את שכר
17 טרחת בא כוחו. כידוע, שכר טרחת עו"ד והוצאות משפט נפסקים בנפרד, בעת מתן פסק הדין,
18 בהתאם לתוצאות ההליך ולפי שיקול דעת בית המשפט, בהתאם לקריטריונים הקבועים בתקנות
19 151-153 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן: "תקנות סד"א") והפסיקה.

דיון ומסקנות

20
21
22 8. דין התביעה להתקבל בחלקה. בפתח מסמך ההסכמות, המחייב את הצדדים, נכתב כך:

23
24 "השירות יינתן בעבור עלות כוללת בסך כולל של 100,000 ₪ (כולל מע"מ).
25 בנוסף עד סך של 14,000 ₪ בעבור מע"מ עליו יוכל ארז להזדכות לאחר מכן".
26

27 הצדדים חלוקים לגבי הפרשנות הנכונה של שתי תניות חוזיות אלה.

28
29
30 9. הכללים הפרשניים הרלבנטיים לענייננו, מעוגנים בסעיף 25 לחוק החוזים (חלק כללי),
31 תשל"ג-1973 (להלן: "חוק החוזים"), סעיפים קטנים (א) ו-(ב), אשר מפאת חשיבותם אצטטם
32 כלשונם:

33
34 "25(א) חוזה יפורש לפי אומד דעתם של הצדדים, כפי שהוא משתמע מתוך החוזה ומנסיבות
35 העניין, ואולם אם אומד דעתם של הצדדים משתמע במפורש מלשון החוזה, יפורש החוזה בהתאם
36 ללשונו.
37

38 (ב) חוזה הניתן לפירושים שונים והייתה לאחד הצדדים לחוזה עדיפות בעיצוב תנאיו, פירוש נגדו
39 עדיף על פירוש לטובתו".
40
41

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 21-12-47650 מנטקה נ' בוגנים, עו"ד

10. אני סבורה, כי בענייננו, אומד דעת הצדדים משתמע מתוך ההסכם ומנסיבות העניין (תכתובות הוואטסאפ בין הצדדים), כקבוע בסעיף 25(א) רישא לחוק החוזים, ואינו משתמע במפורש מלשון ההסכם (כמאמר סעיף 25(א) סיפא לחוק החוזים). לכן, לטעמי, אין לקבל את פרשנותו הלשונית הדווקנית של הנתבע, לפיה, עלות העסקה הכוללת היא 100,000 ₪, כולל מע"מ. איתור רצונם הסובייקטיבי המשותף של הצדדים, עת כרתו את ההסכם ביניהם, מתחילתו בשלב המשא ומתן והרקע שקדם לו ועד לסופו, מחייב לאמץ את פרשנותו של התובע, באשר לעלות השירות נשוא ההסכם, כעומדת על סכום של 114,000 ₪, כולל מע"מ.

11. לטעמי, כדי להתחקות אחר אומד דעת הצדדים, באשר לסכום העסקה, יש לבחון את לשון ההסכם על רקע ההקשר, הנלמד מתכתובות הוואטסאפ בין הצדדים. מן הראיות עולה, כי בשלב המשא ומתן לקראת כריתת ההסכם, התובע התנגד, מפורשות ונחרצות, לתמורה חוזית בסך של 100,000 ₪, כולל מע"מ, בהיותה נמוכה מדי ובלתי רווחית עבורו. כך למשל, ביום 8.8.21 שלח הנתבע לתובע טיוטת הסכם ראשונה, אשר נוסחה על ידו, בה צוין סכום העסקה, בסך של 100,000 ₪, כולל מע"מ. התובע התרעם על כך וסירב לכרות הסכם עם הנתבע, בסכום זה. ואלה הדברים:

"הנתבע: ראה מה הכנתי. אשר בחוזר שמקובל.

התובע: לא כולל מע"מ תגיד מה אתה נורמלי. מה יש לך נפלת עוד פעם. דיברנו לא כולל מע"מ, איך אני יודע מה המע"מ לא הבאת לי חשבוניות אפילו.

הנתבע: סגרנו 100 אלף כולל מע"מ, אחי.

התובע: לא בחיים לא. אמרתי לך במשרד שזה לא כולל מע"מ.

הנתבע: מע"מ של העסקה רכש סוסים 3 כפול 3,100 דולר 9300 דולר עלי. השאר עליך. תזדכה.

התובע: ואמרת לי אני יודע את המע"מ אתה משלם ומקבל חזרה את זה.

התובע: אין מצב בעולם שאני עושה את זה גם ככה קראת אותי אבל בכיף. 9,300 סוסים. 10,250

הובלה. 7,100 הובלה פנימית ובדיקות דם, שחרור בשדה, רק המע"מ 13,600 ₪.

הנתבע: איך. אני אתקשר מהמלון. לגבי השאר הכל מוסכם?

התובע: 100,000 פחות 13,600, 86,400, לכל סוס כולל הכל, תגיד מה נפלת על הראש?

לא יקרה אחי חבל על הזמן לא כועס תעשה איפה שאתה רוצה זה בחיים לא יקרה.

הנתבע: אחרי שסגרנו. אין בעיה. אני אסיים לאכול. אתקשר מהמלון."

רואים אנו, כי התובע התנגד בזמן אמת ובאופן מידי, לנוסח ההסכם הראשון ששלח אליו הנתבע,

בו הועמדה התמורה החוזית על סכום של 100,000 ₪, כולל מע"מ. התנהגות זו של התובע מלמדת,

ללא עוררין, כי תמורה חוזית בסך של 100,000 ₪, כולל מע"מ, לא הייתה מקובלת עליו. לכן, לאחר

שיחה טלפונית בין הצדדים, שלח הנתבע אל התובע הסכם נוסף, בו הוא הוסיף את הסכום המדובר

של 14,000 ₪.

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 21-12-47650 מנטקה נ' בוגנים, עו"ד

12. יודגש, כי תוכנה של השיחה הטלפונית שנערכה בין התובע לבין הנתבע, אינו ידוע ועודנו שנוי במחלוקת בין הצדדים. לאחר אותה שיחה טלפונית, העביר הנתבע לתובע את נוסח ההסכם המחייב, בו, כאמור לעיל, נכתב:
"השירות יינתן בעבור עלות כוללת בסך כולל של 100,000 ₪ (כולל מע"מ).
בנוסף עד סך של 14,000 ₪ בעבור מע"מ עליו יוכל ארז להזדכות לאחר מכן".
התובע אישר את נוסח ההסכם, מבלי שקרא אותו (ראו עדותו של התובע, בעמ' 13 לפרוטוקול, שורות 28-29).

13. אני נכונה להניח, על יסוד ראיות החוץ שהובאו לעיוני (תכתובות הוואטסאפ בין הצדדים), בהן הביע התובע, בשלב המשא ומתן לקראת כריתת ההסכם, התנגדות חד משמעית, שאינה משתמעת לשתי פנים, לקבלת תמורה כספית עבור השירותים נשוא ההסכם, בסכום של 100,000 ₪, כולל מע"מ, כי התובע והנתבע הגיעו להבנות במסגרת השיחה הטלפונית שהתקיימה, תוך עריכת ויתורים הדדיים, כדי שההסכם ביניהם אכן יצא לפועל. הפשרה שגובשה בין הצדדים הייתה כי סכום העסקה יעמוד על 114,000 ₪, כולל מע"מ, במקום 117,000 ₪, כולל מע"מ, כפי רצון התובע (התובע חזר והטעים לאורך המשא ומתן לקראת כריתת ההסכם, כי הוא מוכן לכרות הסכם עם הנתבע בסכום של 100,000 ₪, בתוספת מע"מ). כנגד הגדלת סכום העסקה, כפי רצון התובע, התחייב התובע לדאוג לכך שהנתבע יוכל להזדכות בעבור מע"מ, בסכום של עד 14,000 ₪. וכה העיד התובע בעמ' 13 לפרוטוקול, שורות 6-10:

"אני אגיד לך את האמת? עשיתי את ההסכם בלחיצת יד. כשהוא שלח לי את ההסכם הראשון אפילו לא הסתכלתי עליו וזה לא עניין אותי, ראיתי דבר אחד שכתוב 100 אלף כולל מע"מ, ישר התקשרתי אליו ואמרתי לו לא יהיה ולא קיים ואני לא חותם על זה, תעשה עם מישהו אחר לא איתי. ואז הוא שלח לי את המסמך הזה ראיתי 100 אלף ועוד 14 אלף מע"מ והוא כתב לי מזל וברכה ואמרתי לו זה לא ברכה".

ובהמשך בעמ' 13 לפרוטוקול, שורות 18-19, העיד התובע:

"כשראיתי את ההסכם הראשון שבו כתוב 100 אלף כולל מע"מ אמרתי לו אני לא עושה את זה. הוא שלח לי את ההסכם הזה ובו כתוב 100 אלף כולל מע"מ פלוס תוספת של 14 אלף ₪".

14. אני רואה, על כן, לקבוע, על יסוד ראיות החוץ שהובאו לפני ועדותו של התובע, אשר הייתה מהימנה בעיני, כי אומד דעת הצדדים באשר לתמורה החוזית הוא, כי הנתבע ישלם סכום של 114,000 ₪, כולל מע"מ בעד השירות נשוא ההסכם, כאשר מתוך סכום זה התובע יאפשר לנתבע להזדכות במע"מ עד לסך של 14,000 ש"ח. בהקשר זה, אפנה לפסק הדין של כבוד השופט א' ריבלין בדנ"א 2045/05 ארגון מגדלי ירקות אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 11.5.06, להלן: "פסק הדין מגדלי הירקות", המחדד ומדגיש בפסקה 10 לפסק הדין, כי: "בין הנסיבות האופפות את החוזה לבין החוזה הכתוב ישנו קשר".

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 21-12-47650 מנטקה נ' בוגנים, עו"ד

1 עוד צוין בפסק הדין, כי "בדרך כלל, לא ניתן להעניק משמעות למילים מבלי לדעת באיזה הקשר
2 ובאילו נסיבות נכתבו. מילים ומשפטים מקבלים משמעויות שונות בהקשרים שונים". בנוסף,
3 הוטעם שם, כי: "לשון החוזה על רקע ההקשר שבו נכתבו או נאמרו הדברים, מהווה ראייה חשובה
4 בהתחקות אחר אומד דעת הצדדים". לבסוף, בפסקה 12 לפסק הדין, מורה אותנו כבוד השופט אי
5 ריבלין, כך:

6
7 "כן, גם אם יקשה על בית המשפט לאתר את הכוונה המשותפת לשני הצדדים, הוא יעשה כל
8 שביכולתו כדי לעשות כן. העובדה שבשעת המשפט טוען כל אחד מהצדדים היריבים שכוונתו
9 הייתה אחרת מזו של חברו - אין בה דבר. זהו טבעו של כל סכסוך חוזי. אל לשופט להירתע מכך,
10 ולקבוע שלא ניתן לאתר כוונה משותפת. על בית המשפט לבחון היטב את הראיות השונות
11 שהצדדים מביאים בפניו, להשתכנע, ולקבוע מה היה אומד דעתם האמיתי במועד כריתת החוזה,
12 עת שרצונותיהם נפגשו".
13

14 15. בענייננו, לשון ההסכם לוקה בחוסר בהירות גלוי, ולכשל ניסוחי זה, אחראי הנתבע, מנסח
15 ההסכם. בפסקה 23 לפסק דינו של המשנה לנשיא (בדימו') מ' חשין, בעניין **מגדלי הירקות**, נפסק, כי
16 ככל שלשון החוזה ברורה יותר, כן תידרשנה ראיות-חוץ בעלות משקל כבד יחסית כדי לגבור על
17 הפירוש הנדרש ממנה לכאורה. בענייננו, המצב הפוך. לשון ההסכם אינה ברורה, וזאת בלשון
18 המעטה. מצב דברים זה, מחייב את בית המשפט, לפנות לבחינת ראיות חוץ, דוגמת טיוטות שהוכנו
19 במהלך המשא ומתן, עדויות הצדדים באשר לכוונותיהם, חילופי דברים שהיו בין הצדדים, התנהגות
20 הצדדים במהלך המשא-ומתן, הקשרו של החוזה ועוד, כדי להתחקות אחר אומד דעת הצדדים.
21

22 16. חשוב לזכור, כי בסעיף 25(ב1) לחוק החוזים מעוגן כלל הפרשנות נגד המנסח. כלל פרשני זה
23 קובע, כי בנסיבות שבהן טקסט מסוים נתון לשני פירושים סבירים, במקרה כזה יועדף אותו הפירוש
24 מבין השניים הפועל לרעת האינטרס של המנסח. הגיון הכלל נעוץ בשליטת המנסח על תוכן הטקסט.
25 ההנחה היא, שהמנסח טרח להבטיח זכויותיו בעת ניסוח המסמך, ובהתאם לכך, אם יצר נוסח בעל
26 משמעויות שונות, אין הוא יכול לבחור לעצמו דווקא את החלופה הנוחה לו ביותר. בענייננו, הנתבע
27 הוא עורך דין במקצועו, והדעת נותנת, כי יש לו יתרון מובהק בעריכת הסכמים, על פני התובע,
28 שאינו משפטן. הנתבע בחר, מטעמים השמורים עמו, לנסח את שתי התניות בפתח ההסכם בחוסר
29 בהירות גלוי. ניתן אפוא לקבוע כי היה בכוחו למנוע את אי ההבנות ואי הבהירות הפרשנית בנוגע
30 אליהן, ומשלא עשה כך, אין לו להלין אלא על עצמו.

31
32 17. על כל אלה, יש להוסיף ולציין, כי פרשנות הנתבע באשר לתמורה המוסכמת בעד שירותי
33 התובע (סך של 100,000 ₪, כולל מע"מ), אינה הגיונית ואינה מסתברת, כל ועיקר. אילו הייתה נכונה
34 טענת הנתבע לפיה, התמורה המוסכמת הינה 100,000 ₪ כולל מע"מ, הרי שלא היה כל צורך
35 בשליחת כל מסמך נוסף על ידו אל התובע. עצם שינוי נוסח ההסכם על ידי הנתבע מלמד, כי הייתה
36 התדיינות והידברות בין הצדדים, שלאחריה שלח הנתבע לתובע מסמך אחר ובו כלול התיקון.

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 21-12-47650 מנטקה נ' בוגנים, עו"ד

1 אלמלא כך, לא היה כל הגיון בעריכת מסמך נוסף (העתק ההסכם הראשון אשר נשלח מאת הנתבע
2 אל התובע, עליו התובע לא נתן את הסכמתו, והעתק ההסכם השני, אשר לגביו אין מחלוקת כי הוא
3 זה המוסכם על הצדדים, הוגשו על ידי התובע ביום 21.7.23 ונסרקו בתיקיית מוצגים).

4
5 18. ודוק: פרשנות הנתבע לתמורה הכספית המוסכמת אף אינה מתיישבת עם קריאת שתי
6 התניות בפתח ההסכם, בצוותא חדא וכמקשה אחת. נקל לראות, כי התניה השנייה בהסכם מנוסחת
7 כך: **"בנוסף עד סך של 14,000 ₪ בעבור מע"מ עליו יוכל ארז להזדכות לאחר מכ"ן"**. כלומר, התניה
8 השנייה בהסכם, באה להוסיף על התניה הראשונה בו. וכך, לפי ניתוח לשוני של שתי התניות
9 הראשונות בהסכם, התמורה המוסכמת בעד שירותי התובע מורכבת משני סכומים:

10 סכום א' – תשלום בסך 100,000 ₪ כולל מע"מ.
11 סכום ב' – תשלום **נוסף**, שגובהו יהא לא יותר מאשר 14,000 ₪ (בעבור תשלומי המע"מ שעליהם
12 יוכל הנתבע להזדכות).

13
14 19. אף בהתנהגותם של הצדדים לאחר כריתת ההסכם, ניתן למצוא תימוכין לקבלת פרשנות
15 התובע, לעניין גובה התמורה הכספית של מתן שירותיו. מתכתובות הוואטסאפ בין הצדדים אני
16 למדה, כי הנתבע הוא מי ששילם את הכספים לצדדים שלישיים שונים, שהיו מעורבים בעסקת
17 ייבוא הסוסים, הובלתם לישראל ומסירתם לנתבע, לרבות רכיב המע"מ. עוד אני למדה, כי הנתבע
18 לא דרש מעולם מהתובע, בזמן אמת, קבלת חשבוניות כלשהן עבור התשלומים שהועברו לצדדים
19 שלישיים. לא זו אף זו, הנתבע לא ידע לומר בעדותו בבית המשפט, אם הזדכה בגין מע"מ עבור הסך
20 של 93,130 ₪, אותו שילם (עמ' 20 לפרוטוקול, שורות 24-25). וכך העיד הנתבע (עמ' 20 לפרוטוקול,
21 שורות 23-33):

22
23 **"ש. 93 אלף ₪ שאתה טוען שהעברת, על כמה מהם הזדכית?**

24 **ת. לא יודע.**

25 **ש. יש לך בכל העסקה הזאת מסמכים שיש בהם ללמד על כל שקל שהוצאת ודיווחת לרשויות**
26 **המס?**

27 **ת. לא יודע, אני מוכן לבדוק.**

28 **ש. צירפנו את האסמכתא בכתב התביעה של רשויות המס שיצאה חשבונית על שמך. האם בדקת**
29 **אותה מול רשויות המס?**

30 **ת. לא זוכר. זה היה לפני 4 שנים, נראה לי שלא. אני מוכן לבדוק שוב.**

31 **ש. כל טענת ההגנה שלך היא על המע"מ, אם אני אבדוק עכשיו במע"מ בעסקה הזו לאיזה פקיד**
32 **שומה אתה שייך?**

33 **ת. לא זוכר. מוכן לבדוק עם הרו"ח שלי."**

34
35 הנה כי כן, אני דוחה את טענת הנתבע, כי שילם לתובע סכומים ביתר, משום שהתובע לא העביר לו
36 חשבוניות על מנת להזדכות על רכיב המע"מ, עד לסך של 14,000 ש"ח. ראשית, טענה זו התבררה
37 כטענה שאינה נכונה אשר נטענה מן השפה ולחוץ, ללא כל תימוכין. מהראיות עולה כי התובע העביר
38 אל הנתבע אישור תשלום עמילות המכס, בסך 10,072 ש"ח, ואף ציין בפני הנתבע שזה הסכום עליו
39 יוכל להזדכות חזרה.

בית משפט השלום ברחובות

תאד"מ 21-12-47650 מנטקה נ' בוגנים, עו"ד

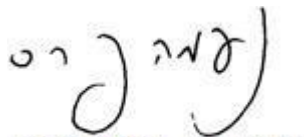
1 שנית, עסקינן בטענה כבושה, אשר הועלתה, לראשונה, כטענת הגנה במסגרת התובענה, בניסיון
2 להדוף את דרישת התשלום של התובע. הנתבע לא הגיש תביעה שכנגד או תביעה נגדית במסגרתה
3 עתר לביטול ההסכם עקב הפרתו בידי התובע או למצער לקבלת פיצויים בגין ההפרה הנטענת.
4
5 יוער, כי, למעשה, אין לנתבע כל צורך באישור התובע כדי להזדכות על רכיב המע"מ עד לסכום של
6 14,000 ש"ח. זכות הנתבע להזדכות על רכיב המע"מ עומדת לנתבע אף ללא ציון והוספת הנתבע
7 בתניה השנייה בהסכם, שכן המדובר ביחסים שבין הנתבע לבין רשויות המס - שאין לתובע צורך
8 לאשרם.

9
10 20. תוצאת הדברים המעשית היא, כי על הנתבע לשלם לתובע את יתרת החוב נשוא ההסכם,
11 בסכום של 20,870 ₪, כולל מע"מ, בתוספת ריבית והפרשי הצמדה כחוק מיום 21.12.21 ועד למועד
12 מתן פסק הדין. בנוסף יישא הנתבע באגרה כפי ששולמה (מחצית ראשונה ושנייה) ושכר טרחת עו"ד
13 בסכום כולל מע"מ של 3,000 ₪. הסכום הפסוק ישולם תוך 30 יום מהיום, אחרת יתווספו אליו
14 ריבית והפרשי הצמדה כחוק מהיום ועד למועד התשלום המלא בפועל. נוכח התנהלות שני הצדדים
15 ובאי כוחם בשני הדיונים שנערכו (ראו בנדון זה את הפרוטוקולים המדברים בעד עצמם), **ותוך שאני**
16 **מביאה בחשבון את אשם היחסי של הצדדים בכריתת הסכם, אשר רב בו הנסתר על הנגלה**
17 **(מהראיות עולה כי התובע לא טרח לקרוא את ההסכם טרם אישורו והנתבע מצדו ניסח את שתי**
18 **התניות הראשונות בהסכם בחוסר בהירות גלוי ומובהק),** ראיתי לפסוק את שכר טרחת ב"כ התובע
19 על הרף הנמוך. מטעם זה, אף לא מצאתי לחייב את הנתבע בהוצאות נוספות בגין בקשתו לדחיית
20 דיון ההוכחות שנקבע ליום 27.12.23.

21
22 המזכירות תדוור לצדדים כמקובל.

23 זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד.

24
25 ניתן היום, ז' שבט תשפ"ה, 05 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.

26
27
28

ננמה פרס, רשמת בכירה

